

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/68/2012
Identifikačné číslo spisu:	5309010282
Dátum vydania rozhodnutia:	20.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5309010282.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Štefana Harabina na neverejnom zasadnutí 20. septembra 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného M. S., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného, proti uzneseniu Okresného súdu Čadca z 11. januára 2012, sp. zn. 3T/84/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 13. marca 2012, sp. zn. 1Tos/17/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie obvineného M. S. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Čadca uznesením z 11. januára 2012, sp. zn. 3T/84/2009, podľa § 420 Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 419 ods. 1 Trestného poriadku, § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený M. S. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určenej mu trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/84/2009, z 9. júla 2009 neosvedčil a preto trest odňatia slobody vo výmere 1 rok vykoná. Na výkon trestu odňatia slobody obvineného podľa § 419 ods. 4 Trestného poriadku; § 50 ods. 8 Trestného zákona; s použitím § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal 10. februára 2012 sťažnosť obvinený M. S..

Krajský súd v Žiline uznesením z 13. marca 2012, sp. zn. 1Tos/17/2012, podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku sťažnosť obvineného M. S. zamietol, pretože bola podaná oneskorene.

Proti predmetným uzneseniam okresného a krajského súdu, podal obvinený M. S. tzv. sťažnosť, ktorú doručil Krajskému súdu v Žiline 21. marca 2012 (č. l. 131). Žiadal o preskúmanie všetkých skutkových materiálov, za ktoré bol nevinne odsúdený. Zároveň žiadal o pridelenie obhajcu. Krajský súd v Žiline v ten istý deň predmetné podanie odstúpil Okresnému súdu Čadca. Obvinený ďalším podaním z 30. marca 2012 označil celé konanie na okresnom a krajskom súde za podvod. Okresný súd Čadca listom z 13.

júna 2012 vyzval obvineného, aby v lehote 10 dní oznámil súdu, či jeho podanie považuje za mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie. Obvinený M. S. doručil Okresnému súdu Čadca 3. augusta 2012 tzv. žiadosť - mimoriadny opravný prostriedok, dovolanie (č. l. 141). Zároveň žiadal o zastavenie trestného stíhania. Vec bola predložená 23. októbra 2012 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní (č. l. 143). Spis bol vrátený ako predčasne predložený, vzhľadom k tomu, že dovolanie nebolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1, 2, 3 Trestného poriadku). Opatrením Okresného súdu Čadca z 24. októbra 2013, sp. zn. 3T/84/2009, bol obvinenému ustanovený obhajca podľa § 38 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku JUDr. Stanislav Záhumenský, advokát v AK Čadca. Obhajca 2. júna 2017 doručil Okresnému súdu Čadca stanovisko k podaniu obvineného, v ktorom uviedol, že síce je formálne vylúčené podať dovolanie proti uvedenému rozhodnutiu v zmysle § 368 Trestného poriadku, ale podľa jeho názoru je možnosť podať dovolanie aj proti tomuto rozhodnutiu s poukazom na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Okresný súd Čadca svojím rozhodnutím vyslovil, že ...“ ods. M. S. sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia neosvedčil...“. Formálne iba uviedol dôvody v zmysle Trestného poriadku. Podľa jeho názoru súd mal vychádzať aj zo skutkového stavu uvedeného v konaní 3Nt/7/2011. V tomto konaní bolo preukázané, že odsúdený trpí - rizikom častých záchvatov..., nie je schopný vykonávať žiadne zamestnanie...V. S. ukončila štúdium 11. januára 2011 a V. S. ukončil štúdium v júni 2011. Pokiaľ by si okresný súd pripojil označený spis, nemohol by rozhodnúť o tom, že obvinený sa v skúšobnej dobe neosvedčil. Obvinený M. S. preto navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 386 ods. 1, 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/84/2009 a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Čadca (ďalej len“ prokurátor“) sa k podanému dovolaniu vyjadril 15. júna 2017. Uviedol, že pokiaľ ide o dôvody uvádzané v dovolaní, na základe ktorých sa obvinený domáha zrušenia rozhodnutia, tieto sú príliš nekonkrétne a stručné a je veľmi ťažké sa k týmto zodpovedne vyjadriť. Obhajca ani obvinený nešpecifikoval dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, odvolal sa iba na čl. 6 Dohovoru. Dovolanie nespĺňa ani náležitosti podľa § 374 Trestného poriadku. Vzhľadom na uvedené, je možné vychádzať len zo samotného napadnutého rozhodnutia Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/84/2009, ktoré možno považovať za zákonné a dôvodné. Na druhej strane je nutné konštatovať, že uvedené rozhodnutie nie je rozhodnutím, proti ktorému možno podať dovolanie a ktoré rozhodnutia sú uvedené v ustanovení § 368 ods. 2 Trestného poriadku. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie odmietol v zmysle § 382 písm. f/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najskôr v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo síce podané proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, avšak neoprávnenou osobou.

V prvom rade treba uviesť, že ustanovenie § 371 ods. 2 Trestného poriadku rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministra spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 tohoto ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienenom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, ale zároveň aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie podať. Uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku.

V prípade takých (iných) rozhodnutí predstavuje porušenie Trestného zákona osobitný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku; ktorý priznáva zákon iba ministrovi spravodlivosti.

V posudzovanom prípade je napadnutým uznesenie Okresného súdu Čadca z 11. januára 2012, sp. zn. 3T/84/2009, ktorým súd podľa § 420 Trestného poriadku s poukazom na § 419 ods. 1 Trestného poriadku; § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že obvinený M. S. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/84/2009, z 9. júla

2009 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 1 rok vykoná. Na základe sťažnosti obvineného Krajský súd v Žiline uznesením z 13. marca 2012, sp. zn. 1Tos/17/2012 rozhodol tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku sťažnosť obvineného M. S. zamietol, pretože bola podaná oneskorene. Proti takémuto druhu rozhodnutia je oprávnený podať dovolanie len minister spravodlivosti.

Podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Najvyšší súd preto dovolanie obvineného M. S. ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.